Walt Disney's

losse nrs. f 1,75 – abonneeprijs f 1,50 per nummer – België F 33

Donald Duck

Nr. 4 - 1985

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S

Mijn neefjes en ik zijn deze week druk in de weer geweest met een collecte voor de Jonge Woudlopers. En als je geld nodig hebt, ga je natuurlijk het eerst naar degene die daar het meest van heeft... Oom Dagobert dus! Maar als je m'n oom 'n beetje kent, weet je dat het 'n heel karwei is om 'n paar centen van 'm los te peuteren! Het liep dan ook uit op 'n spannend avontuur, waarvan je deze week het eerste deel kunt lezen.
Veel plezier!

Oom Donald

Weledelgeleerde heer Duck. Wij kwamen op het magnifieke idee om met u op deze regenachtige herfstnamiddag te corresponderen. Wij zijn uitermate gehumilieerd omdat wij voorgaande malen niet in uw hypermodern geïllustreerd stripblad zijn geplaatst. U zult hoogstwaarschijnlijk wel gemerkt hebben dat wij bezig zijn met belletristiek. (Gelieve het woordenboek te gebruiken!) Hoogachtend,
dhr. D. Kramer, dhr. G. Vermont.
„Don en Guus Vermont"
Scherpenzeel

Huh?

Beste Donald Duck. Er zijn altijd van die slijmerige kinderen die dan schrijven: Hallo lieve kleine donseend van me, dat doen ze alleen in de hoop dat ze in de Brievenbus komen te staan. En ze zeggen ook wel: ik schrijt nu voor de 11e keer, wat helemaal niet waar is. Ik vind jouw blad best goed, maar er staat zoveel reclame in. En dat verhaal van „De Breker", dat hoort toch niet in een stripblad te staan.
O ja, er staan haast nooit negatieve brieven in.
Jet Diederius
Krimpen a/d IJssel

Bij deze dan, Jet! En wat die reclame betreft: er zijn ook lezers die daar anders over denken. Lees de brief van Thijs Kohlbeck maar eens. Wat vind je trouwens van „De Hertenguldens?"

Gefeliciteerd met je vijftigste verjaardag, Donald. Ik lees ook altijd Donald Duck en Mickey Maandblad. Hoe vind je mijn tekening?
Roger Matena
Oud Turnhout, België

Hartstikke mooi, Roger! Wil je soms tekenaar worden?

Beste Donald Duck. Ik ben bezig met de school voor een aktie voor Ethiopië. Bijna heel Nederland is met die aktie bezig. Ik hoop dat ik erin kom, dan kunnen de mensen die niet geven deze brief zelf lezen.
Timmy v/d Meer – Drachten

Een goed idee! Zoals je waarschijnlijk weet is er al 'n heleboel geld opgehaald, Timmy.

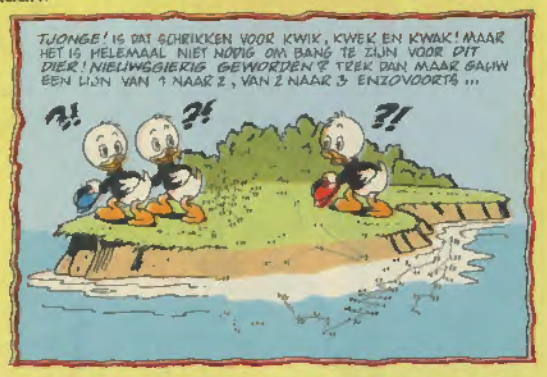

Ha Duckie-boy. Je blad is hartstikke keun (nieuw woord). Alleen advertenties moeten jullie meer plaatsen, dan wordt de Duck dikker en komen er meer strips! Want de makers krijgen meer geld.
Thijs Kohlbeck – Oegstgeest

Dank je! Erg keun, Thijs!

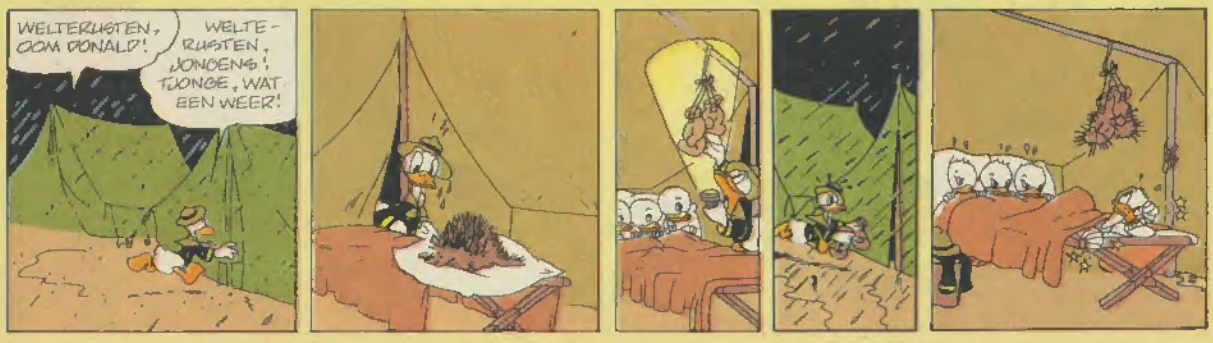

BRIEVENBUS

Brief van de week

Vorig jaar won Wendela Bakker uit Kootwijkerbroek de hoofdprijs van de Donald Duck wedstrijd. Ze mocht met haar vader een week naar Disneyland, waar ze onder andere Sneeuwwitje, Donald Duck en zelfs E.T. ontmoette. Hier volgt haar verslag.

Beste Donald Duck. Vrijdag de 13e juli hoorde ik dat ik de mooiste prijs van m'n leven gewonnen had. Ik mocht een week naar Amerika, naar Disneyland! Eerst wilde ik het niet geloven, maar toen Carla en Nel van Donald Duck het zelf kwamen vertellen, moesten we het wel geloven. Mijn vader mocht mee; nu kon ik hem eens op 'n reisje trakteren. Mijn zus noemde me „Truus Geluk". Nu vertel ik iets over de reis, want er zijn vast veel mensen die willen weten hoe het was. We vertrokken 5 oktober en kwamen de 13e weer terug. Disneyland was het allermooiste. Al die Disneyliguren leken net echt maar het was allemaal namaak. Er was een attractie dat je steeds kleiner werd. Eerst ging je in 'n karretje langs kristallen die heel groot werden, later langs moleculen en toen door atomen. Daarna werd je weer groter. Ik ben ook in 'n spookhuis geweest. Je ging in een karretje en kreeg allemaal geesten en spoken te zien. Toen we bijna aan het eind van de rit waren, zag je in 'n spiegel een geest naast je in het karretje zitten! Ik heb nog gekeken maar daar zag ik de geest niet. De reis was geregeld door Carla de Vries. Onze begeleiders waren Nel en Peter Paul van het weekblad Donald Duck. Het was allemaal heel gezellig met z'n vieren. Ik heb op school ook al 'n heleboel verteld. Maar nu stop ik ermee.

Groetjes van Wendela Bakker uit Kootwijkerbroek.

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur
nr. 4 – 25 januari 1985
©Walt Disney Productions

Lieve Oom Donald. Wij zijn een jongen en een meisje van 9 en 7 jaar en we willen u wat vragen. Wilt u ons vertellen waar Timboektoe ligt, want binnenkort gaan wij trouwen en dan willen we in Timboektoe gaan wonen. We weten alleen niet waar het ligt. P.S. George zit ook bij de welpen.
George Bouwhuis – Hengelo
Carine Pabisch – Vianen

Timboektoe ligt in Mali in de Sahara, geliefden! Enne... een prettige huwelijksreis toegewenst!

VOLGENDE WEEK:

Oom Dagobert en de gouden rivier

En jullie kosten me 'n fortuin aan gummen! Als jullie minder fouten zouden maken, zou het me ook minder potloden en gummen kosten!
Ik ben drie jaar directeur van een bank in Klondike geweest zonder ook maar ÉÉN potlood of ÉÉN gum te gebruiken!
Ha! Dan kraste hij zeker alles met een walrusstand in een ijsblok!
Die bezuinigingsmanie krijgt hij elk jaar als zijn geld weer aan het krimpen is!
AAN DIE SPILZUCHT MOET EEN EIND KOMEN! ER MOET GELD BESPAARD WORDEN, HOE DAN OOK!
Mijn arme geld! Honger, dorst, kou en slapeloze nachten heb ik doorstaan om het bijeen te schrapen! Mijn hart breekt als ik nu het peil zie zakken!
Buiten...
DAGOBERT DUCK GELDPAKHUIS
Ik hoop dat Oom Dagobert in 'n goede bui is...
...dan hebben we kans dat hij vijf gulden wil geven voor het speelterrein van de Jonge Woudlopers!
Hij is de enige in Duckstad die nog geen geld heeft bijgedragen!
Goedemorgen, Oom Dagobert!
Aha! Zo te horen zijn jullie weer op GELD uit!

Van mij krijgt NIEMAND ook maar EÉN CENT, voor welk goed doel het ook is!
Kom kom! Waar is uw goede hart?
Het gaat maar om vijf gulden voor een terreintje voor de Jonge Woudlopers, waar ze ongestoord plezier kunnen maken!
PLEZIER MAKEN? Hebben ze dan niks beters te doen?
PLATTEGROND
Daar gaat de wereld aan ten gronde! Iedereen denkt alleen nog maar aan PLEZIER maken!
Dat is toch goed voor kinderen!
Plezier maken kost tijd en tijd is geld! De jeugd van tegenwoordig beseft dat niet...
Als ze hun EIGEN geld hebben uitgegeven aan spelletjes, films en feestjes, willen ze MIJ het speelterreintje laten betalen!
Terwijl IK nooit naar films of feestjes ga! IK maak nooit plezier!
Daarom ben ik ook zo rijk!
En ik ben van plan dat zo te HOUDEN... door deze hendel over te halen, het enige PLEZIER dat ik ken!

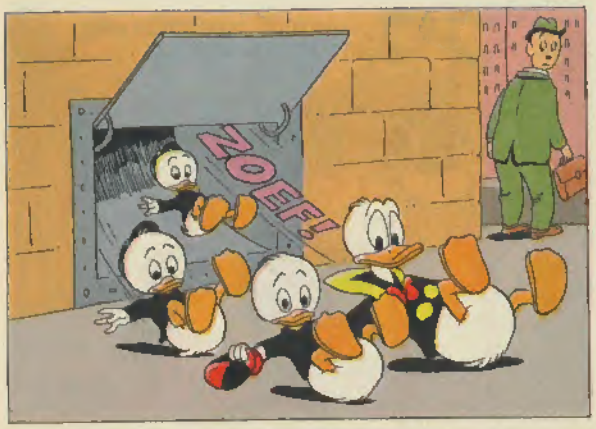
ZOEF!

BAM!
Het antwoord is dus NEE!

Als hij in zo'n bui is kunnen we maar beter op een andere manier aan dat geld zien te komen!
Zelfs als we ergens voor een stuiver per dag werken, hebben we het eerder dan wanneer we het van Oom Dagobert proberen los te krijgen!

Jullie moeten het zelf weten als je het wilt opgeven, maar IK zet door! Ik krijg die vijf gulden van die ouwe vrek, of mijn naam is geen Duck meer!

Het is erg dat ik mijn eigen oom zo iets aan moet doen!

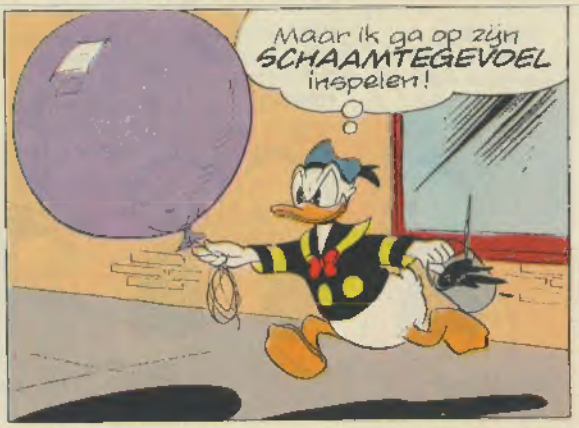
Maar ik ga op zijn SCHAAMTEGEVOEL inspelen!

Iedereen die langs komt kan op deze ballon lezen hoe gierig u bent!
DAGOBERT DUCK WIL NIKS GEVEN!
Waarom hangt hij zo laag?

GEVEN!
Ik stuur hem omhoog zodat de hele stad het kan zien! Ik WIL juist dat de mensen weten dat ik zuinig ben!

Zo makkelijk komt hij niet van mij af!
DE HOUTSHOP
Ik blijf hier STAAN en kijk u AAN totdat...
Jammer dat je weer moet gaan!
Probeer het gerust opnieuw! Dan kan ik al mijn geheime vallukken proberen!
Hopelijk maakt Oom Donald het niet te bont!
We hebben Oom Dagoberts geld echt nodig!
Anders kunnen we dat speelterreintje wel vergeten!
Waarom heeft Oom Dagobert eigenlijk zo'n slechte bui, meneer Telmans?
Het komt door de ZOMERKRIMP, net als elk jaar!
Door de droogte krimpt zijn papiergeld en krijgt hij het gevoel dat hij een armoedzaaier is! Hi! Hi!
Zeg, daar kunnen wij toch wel iets op bedenken!

Misschien kunnen wij u helpen, Oom Dagobert!
Wat hoor ik nu? Wil iemand iets voor mij DOEN?
Wij kunnen de geldkrimp tegengaan!
Als u wilt kunnen wij uw geldstand weer op peil brengen!
Het duurt maar een paar minuutjes!
Echt waar? Tjonge! Als dat lukt dan... eh... betaal ik... eh... iets, zodra ik 't kan missen!
Het kost u VIJF GULDEN voor het speelterrein voor de Jonge Woudlopers!
Als jullie daar je geld aan willen verspillen, best! Vooruit dan, ik betaal!
Maar pas als ik zeker weet dat het helpt!
Afgesproken!
Dus...
U moet de stoom van uw verwarmingsketel naar het geldpakhuis leiden!
Maar natuurlijk!

Even laten..
Ziet u wel, door de stoom zet het geld weer uit!
Als u tevreden bent, moet u de stoom uitschakelen, en dan komen wij onze beloning halen!

Het gaat nog sneller dan ik dacht! Ik voel me al een stuk beter!

We moeten Oom Donald zeggen dat we die vijf gulden bijna in onze zak hebben!

Hij zal thuis wel allerlei listige plannetjes uit zitten broeden!
Ik heb een karweitje voor je!

Dit is het kantoor van Oom Dagobert. Ik wil dat jouw aapje wat geld van hem lospeutert!
Geld los-peuteren, daar is Donkie een specialist in!

Ik stop alvast een gulden in het kopje, dan snapt hij wel wat de bedoeling is!

Wel heb ik ooit, een aapje!
Zelfs DIE proberen mij nu al geld af te troggelen!
Nu speel ik een vrolijk danswijsje!
Zo te zien zijn er inderdaad mensen die daar een GULDEN aan verspillen!
Als die aap guldens krijgt voor dat gehuppel wordt het 'n VERWEND kreng!
Ik zal dat arme dier eens iets over de waarde van geld leren!
Wil je ruilen? Deze lekkere banaan voor die vieze oude gulden?
Heeft het wat opgeleverd, Donald?
Ja! Het heeft Oom Dagobert een gulden opgeleverd!
Mij heeft 't weer geld GEKOST!

Heh ! Heh ! Ik ben weer helemaal in vorm !
OE! ! Door dat gedoe met die aap ben ik vergeten de stoomkraan af te sluiten !
RINKEL-DE-KINKEL !
KLING
FLAP!
PING!
FLAP!
FLAP!
PLINK!
RINKEL!
BOEM!

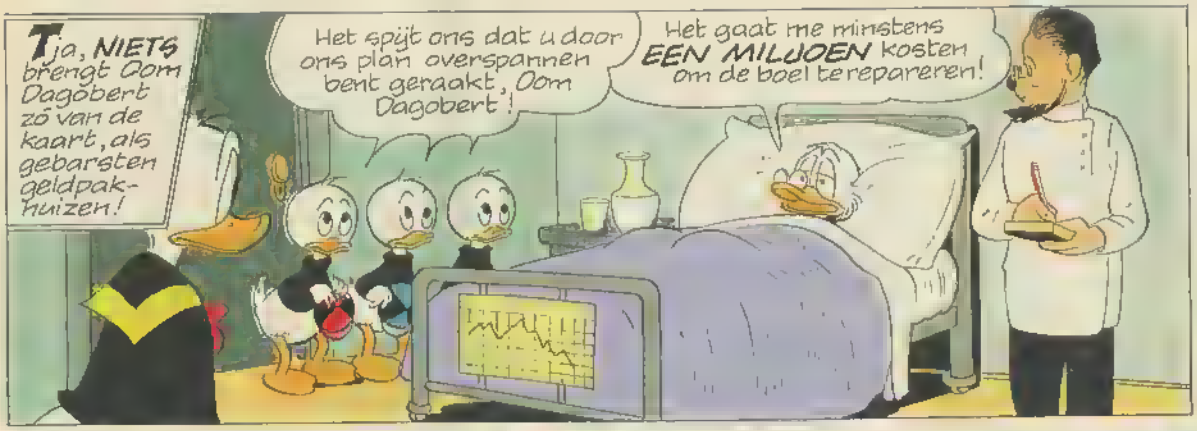

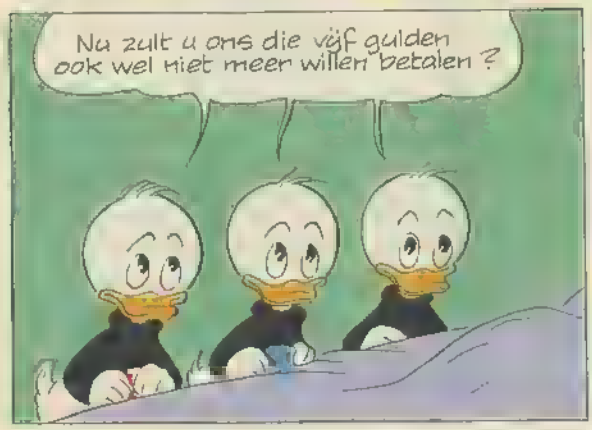

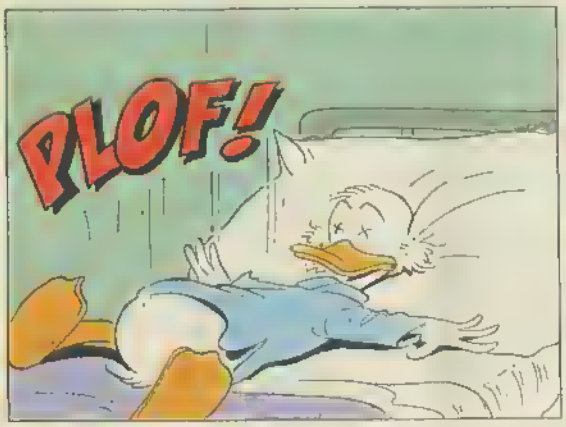

Volgende week gaan we verder!

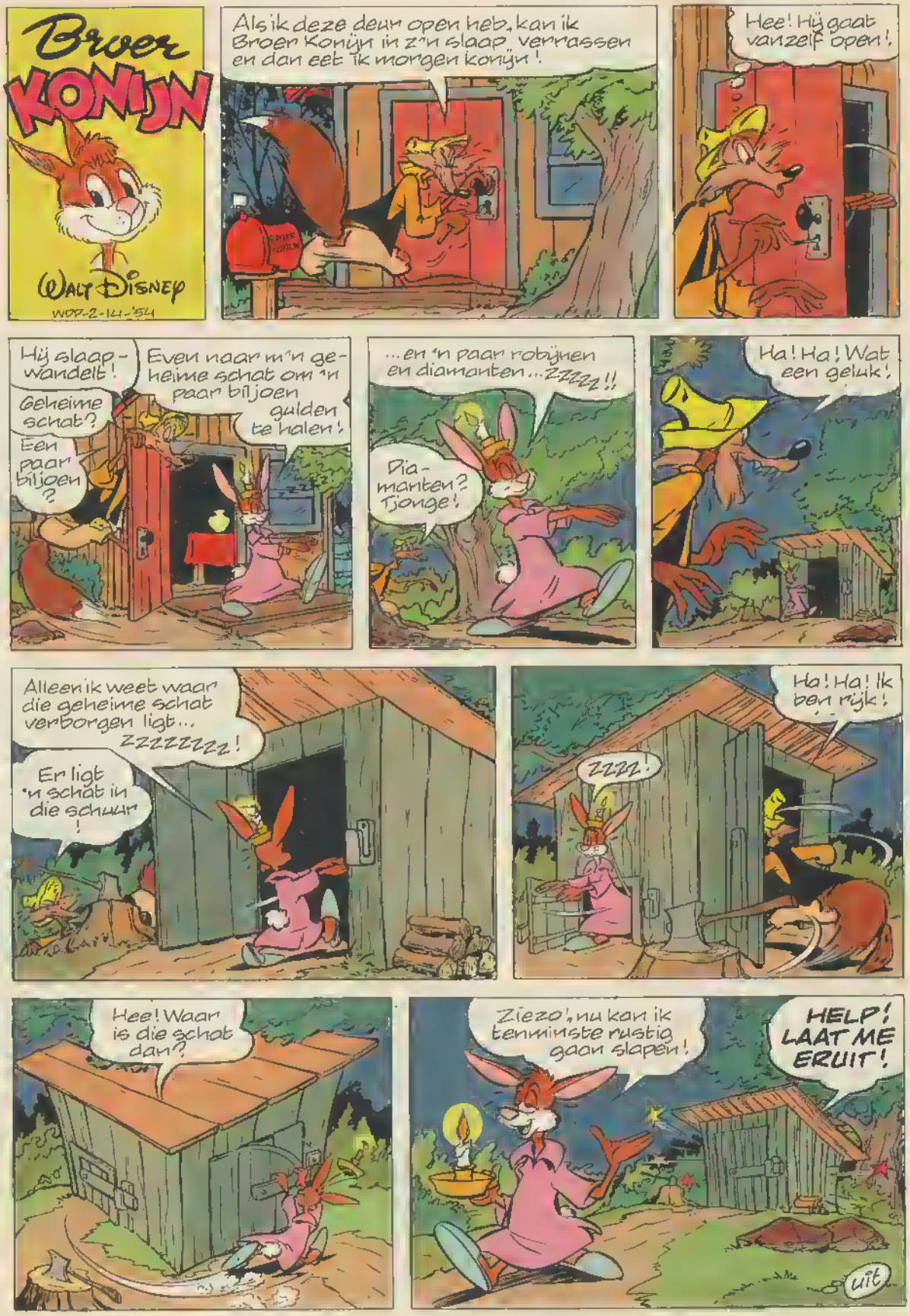
Broer Konijn
Walt Disney
WDP-2-14-'54
Als ik deze deur open heb, kan ik Broer Konijn in z'n slaap verrassen en dan eet ik morgen konijn!
Hee! Hij gaat vanzelf open!
Hij slaapwandelt!
Even naar m'n geheime schat om 'n paar biljoen gulden te halen!
Geheime schat?
Een paar biljoen?
...en 'n paar robijnen en diamanten...zzzzz!!
Diamanten? Tjonge!
Ha! Ha! Wat een geluk!
Alleen ik weet waar die geheime schat verborgen ligt... zzzzzzzz!
Er ligt 'n schat in die schuur!
zzzz!
Ha! Ha! Ik ben rijk!
Hee! Waar is die schat dan?
Ziezo', nu kan ik tenminste rustig gaan slapen!
HELP! LAAT ME ERUIT!
uit

advertentie

De nieuwste van Paul Biegel!

JAPIE EN DE DINGEN

Een spannende geschiedenis, verteld door een van de bekendste Nederlandse kinderboekenschrijvers. De prachtige illustraties (in kleur) zijn van Carl Hollander.

f 9,90 Gebonden 64 pagina's

OBERON Haarlem

De nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Geboortedatum

Betaling aan de bladenman: ☐contant ☐per acceptgirokaart

DD 4 0075 AAB 1

Handtekening ouder: .....

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee de Donald Duck scheurkalender 1985.

De bon in een open envelop als brief gefrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus 299, 2000 AG HAARLEM. Maak nog geen geld over, want de rekening volgt via de post of de bladenman. **Knip je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over op een vel papier dat je in een als brief gefrankeerde envelop naar hetzelfde adres kunt sturen. Of bel telefoonnummer 023-319421**

Voor België: je bon in een gefrankeerde envelop sturen naar Donald Duck, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen. Je kunt de bon ook afgeven aan de gewone weekbladverkoper.

Hier even op letten, de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 15 februari 1985. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is

Donald Duck kost ƒ 1,50 per nummer. In België 30 fr. Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt.

ELKE DAG EEN GRAP!

En dat een heel jaar lang! De Donald Duck scheurkalender telt 365 blaadjes, voor iedere dag één. Op elk blaadje staat een grap en aan de achterzijde een puzzel, een raadsel of een wetenswaardigheid. Met zo'n kalender is het 't hele jaar feest!

Weet jij een abonnee voor Donald Duck? Stuur dan de bon in en je krijgt de scheurkalender gratis thuisgestuurd.

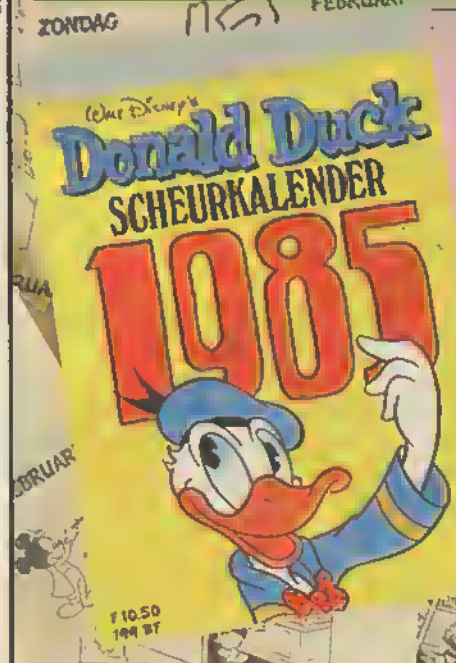

De scheurkalender is ook te koop. Maak f 10,50 over op girorekening 9229 t.n.v. Medianet -Haarlem en vermeld DD-scheurkalender 85 en hij wordt thuisgestuurd!

1	Vr	
2	Za	
3	Zo	
4	Ma	
5	Di	
6	Wo	
7	Do	
8	Vr	
9	Za	
10	Zo	
11	Ma	

12	Di	
13	Wo	
14	Do	
15	Vr	
16	Za	
17	Zo	
18	Ma	
19	Di	
20	Wo	

21	Do	
22	Vr	
23	Za	
24	Zo	
25	Ma	
26	Di	
27	Wo	
28	Do	

februari

© Walt Disney productions

Van nul tot nu...

Alleen was de stoommachine zo groot dat er een aparte ruimte voor gebouwd moest worden. Thuis kon je hem moeilijk neerzetten...

't Is wat krap, maar dan wilde met zijn tijd mee...

En waar is dan nou? Werkt ie nog thuis?

Nee, in de tuin. Via het raam kan hij de machine net bedienen...

Er zat voor menig thuiswerker niets anders op dan het bedrijf te sluiten en in de fabriek te gaan werken...

LUIZENVLEES!

Misschien dat we in de stad werk kunnen vinden!

De huisindustrie verdween en de fabrieksindustrie kwam op. We noemen deze verandering de INDUSTRIËLE REVOLUTIE! Omdat er zo veel mensen werk zochten konden de bazen de lonen heel laag houden en was het moeilijk om een goed huis te vinden...

Een fraaie kelderwoning voor vier stuivers per week. U hoeft deze slechts te delen met een paar ratten, kakkerlakken en wat luis- en spinvolk... haha!

Het regent, vader!

Vertel MIJ wat, berge!

Hee... de teil lekt.

De woonomstandigheden waren vaak heel slecht. Een gezin dat in een muffe kelder woonde, die voortdurend onder water stond, kwam vaker voor dan je denkt. Maar ze waren toch niet vaak thuis...

Er werd namelijk vijftien tot zestien uur per dag gewerkt. En dat gold niet alleen voor de ouderen; KINDERARBEID was heel gewoon! Sommige kinderen werden al op hun vijfde jaar in een fabriek aan het werk gezet!

TOE...OET

KINDEREN VAN VIJF? MEEN JE DAT NOU?

Nou en of! Voor school en spelen was geen tijd of geld. Ieder dubbeltje dat verdiend werd, was welkom. Pas in 1874 kwam er een wet die fabrieksarbeid voor kinderen onder de twaalf jaar verbood!

De geschiedenis van een kikkerlandje...

door Thom Roep en Co Loerakker

Als je moe van een lange werkdag thuis kwam, mocht je blij zijn als er een pannetje aardappels op tafel kwam, waar't hele gezin met 'n vork uit prikte.

Alleen maar piepers?

VAN GOGH

Soms met een likje mosterd of een scheutje azijn. Voor meer was vaak geen geld. Aardappels waren het volksvoedsel bij uitstek.

Kijk, de beroemde negentiende eeuwse schilder Vincent van Gogh heeft er een schilderij van gemaakt. Het heet "de aardappeleters".

Om alle ellende te vergeten grepen velen naar de fles! Sterke drank ging erin als water! Sommige fabrieken betaalden de lonen zelfs in cafés uit, die vaak ook eigendom van de bazen waren. Zo verdiende men meteen weer wat van de lonen terug.

de hebt recht op vijf gulden in de week... Wil je het contant of in een fles? Heh! Heh!

Door de slechte woonomstandigheden, de lange werkdagen en de slechte voeding waren veel mensen zwak en ziek. Er was geen riolering en het vuil werd net als in de Middeleeuwen gewoon op straat of in de gracht gekiepert. Er braken daarom veel besmettelijke ziekten uit en je zult wel begrijpen dat de mensen niet oud werden...

Dit is uiteraard de negatieve kant van de zaak, want de stoommachine heeft ook veel positieve punten tot gevolg gehad, hoor.

Behalve treinen, vond men ook stoomschepen uit. Eerst nog van hout, met raderen voor de aandrijving. Later van ijzer met een schroef...

DE WILLEM I 1826

Er werden stoomvaartmaatschappijen opgericht en vooral in de tweede helft van de negentiende eeuw namen de handel en de industrie enorm toe.

Door de betere verbindingswegen over het water en het land, de opening van het Noordhollands kanaal en het Noordzeekanaal werden Amsterdam en Rotterdam weer belangrijke havens. Vooral Rotterdam, omdat daar de goederen voor Duitsland op rivierschepen werden overgeladen, die via de rivier de Rijn hun bestemming zochten.

Toen in 1869 het Suezkanaal gegraven was en de schepen niet meer helemaal om Afrika heen hoefden, werd het scheepsverkeer naar Indië een stuk drukker...

Daardoor kwamen ook de scheepsbouw, de scheepsreparatiebedrijven en de machine-industrie tot grote bloei...

Wordt vervolgd

HET ZAL JE MAAR GEBEUREN!

Donald Duck-pocket nr. 23.

Oom Dagobert, Oom Donald en Kwik, Kwak en Kwek gaan rustig van hun welverdiende vakantie genieten. Tenminste, dat denken ze, maar het pakt allemaal anders uit.
Door een of ander spoor dat Oom Donald moet volgen, komen ze plotseling op een eiland vol walrussen terecht. En even later zelfs midden in de woestijn!
Snap je er niets van? Lees dan maar gauw deze dikke Duck-pocket!

Overal verkrijgbaar, ƒ 6,75/120 Bfr.

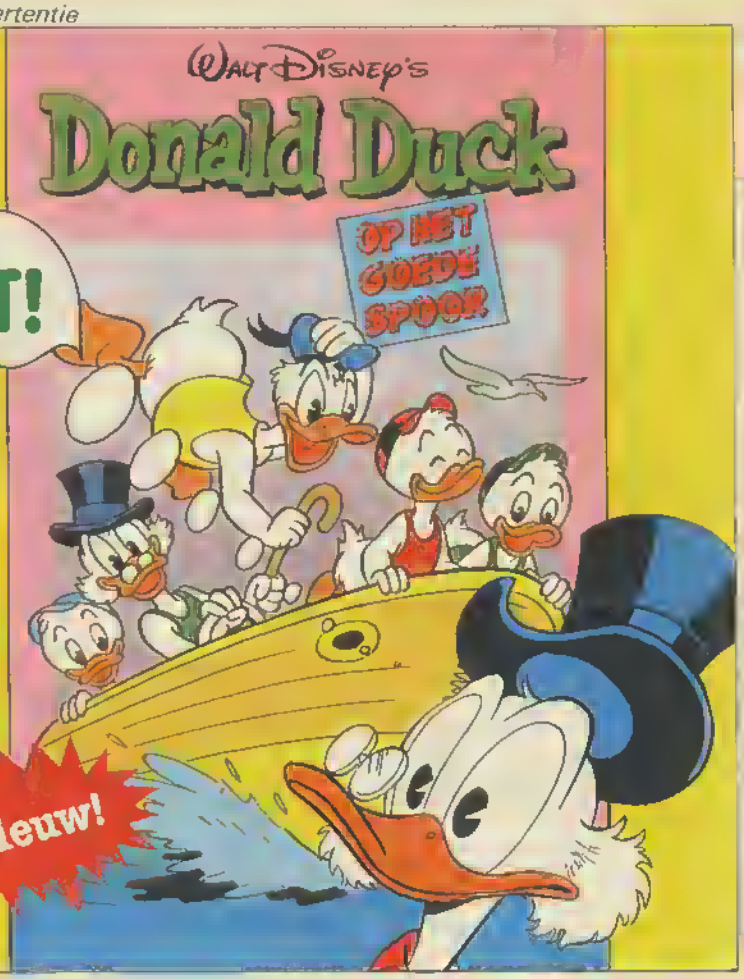

NEDERLAND LET OP UW LIPPEN.
LABELLO HELPT EN HEELT.

Labello

een produkt van BDF

Deel 4: DE WAARDE VAN EEN HERTENGULDEN

Op slot Zollern werd de boodschap van Kuno's aanstaande dood met vreugde begroet. Ternauwernood was de knecht, die de boodschap had overgebracht, uitgeput op het slotplein in elkaar gezakt of de kanonnen bulderden van de transen van het kasteel. Handenwrijvend liep Wolf naar de vertrekken van zijn moeder om haar het grote nieuws mede te delen. „Kuno is dood, moeder!" riep hij. „Eindelijk zijn onze zorgen voorbij." Maar zijn moeder kende haar zoons. „Onze zorgen beginnen nu pas," zei ze. „Jij en je broertje pikken natuurlijk alles in, voordat jullie moeder de kans krijgt een keuze te maken." „Ah! Ik snap het," grijnsde Wolf. „Jij wilt natuurlijk dat halssnoer hebben. Wel, dat kan. Het is te koop." Vóór zijn moeder hem iets lelijks naar het hoofd had kunnen slingeren, kwam een lakei vertellen dat tegelijk met de kanonnen van Zollern de kanonnen van Schalkberg waren afgevuurd. Wolfs gezicht betrok. „Die schurk van een Schalk heeft natuurlijk ook een spion op de Hertenberg gehad," zei hij met een grimmig lachje. „Dat vat wijn zullen we samen delen, maar de rest niet." Hij rende de kamer uit. „Waar is mijn paard?" riep hij. „Breng me mijn paard. Dadelijk heeft Schalk de hele Hertenberg leeggehaald zonder dat ik erbij ben!" Onderweg kwamen de broers elkaar tegen. Ze grijnsden verlegen tegen elkaar, omdat geen van beiden wilde erkennen dat hij de ander eigenlijk niet vertrouwde. Terwijl ze naar de Hertenberg reden, probeerden ze van elkaar te weten te komen welk deel van de erfenis de ander wilde hebben. Toen ze de ophaalbrug opreden hield Wolf plotseling zijn paard in. Hij mompelde iets lelijks en wees naar een raam op de tweede verdieping. Schalk keek naar boven. Voor het venster stond Kuno, gezond en wel,en de blik in zijn ogen voorspelde weinig goeds voor het inhalige tweetal. „Een spook," mompelde Wolf bijgelovig en sloeg haastig een kruis. „Onzin!" snauwde Schalk. „Je ziet toch dat 't een mens van vlees en bloed is?" „Wat heeft dat te betekenen?" informeerde Wolf bij Kuno. „We dachten dat je dood was!" „Wat niet is, kan nog komen," zei Schalk rusteloos en liet zijn paard omkeren. „Kom Wolf, we zijn te vroeg gekomen." „Ja!" bulderde Kuno woedend. „Maak dat je wegkomt. En kom nooit meer terug. Vanaf dit ogenblik zijn alle banden tussen ons verbroken. Ik heb jullie kanonschoten ook gehoord, broertjes. En wat jullie kunnen, kan ik ook. Ik heb beneden vijf donderbussen staan die, om jullie een plezier te doen, met scherp zijn geladen. Smeer 'm, anders schiet ik jullie van de binnenplaats." Wolf en

Schalk behoefden geen nadere uitleg. Ze gaven hun paarden de sporen en galoppeerden de poort uit. Om te laten zien dat het menens was, schoot Kuno hen een salvo achterna. De beide broers moesten diep buigen om de kogels te ontwijken die hun broer hen achterna zond. Toen ze buiten het bereik van Kuno's geschut waren, richtte Schalk zich op. „Waarom heb jij eigenlijk je kanon afgeschoten?" vroeg hij kwaad aan Wolf. „Wist je dan niet dat 't loos alarm was?" „Ik schoot omdat jij ook schoot," loog Wolf. „Onzin! Vertel mij wat!" snoof Schalk. „Jij schoot eerst." „Wie? Ik?" Al ruziënd bereikten ze de visvijver waar hun wegen zich scheidden. Zolang ze binnen gehoorsafstand waren, slingerden ze elkaar alle fraaie scheldwoorden naar het hoofd die ze van hun vader, het Slechte Weer van Zollern, hadden geleerd. „Stomkop!" schold Wolf. „Kale neet!" schold Schalk terug. „Kalfskop!" „Teckel!" „Misbaksel!" „Melkmuil!" Het dal weergalmde van hun gescheld dat pas ophield toen ze elkaar al lang niet meer konden horen.

De volgende dag maakte Kuno zijn testament. Wat daarin stond was zo geheim dat hij het zelfs niet aan de stokoude vrouw Veldheimerin en Jozef vertelde. Een jaar nadat Kuno met zijn broers had gebroken, stierf vrouw Veldheimerin. Al haar poeiertjes en drankjes hielpen niets meer. Het was geen ziekte waaraan ze overleed, maar de gezegende leeftijd van achtennegentig jaar. Kuno gaf haar een begrafenis die een vorstin waardig was. Toen Jozef haar spoedig volgde, werd het eenzaam op de Hertenberg. Lang bleef Kuno niet alleen. Onverwacht stierf hij, achtentwintig jaar oud. Boze tongen beweerden dat een van zijn stiefbroers vergif door zijn eten had laten mengen, maar niemand kon daarvoor enig bewijs geven. Een uur na Kuno's dood donderden de kanonnen van de transen van de Schalkberg en kasteel Zollern. „Ziezo, dit keer heeft hij toch echt het loodje gelegd," zei Schalk tevreden toen hij onder-

weg naar de Hertenberg zijn broer tegen het lijf liep. „Ja," beaamde Wolf, „en als hij nu nog eens uit zijn graf mocht opstaan zoals toen, dan schiet ik hem met dit geweer voor zijn raap." Hij klopte veelbetekenend op het geweer dat hij om zijn schouder had hangen. Toen ze bij het kasteel aankwamen, werden ze opgewacht door een sombere heer in zwart kostuum die zij nog nooit eerder hadden gezien. Ze veronderstelden dat het een vriend van hun broer was, die Kuno de laatste eer kwam bewijzen. Om een goede indruk te maken deden ze net alsof ze diep bedroefd waren. Luidkeels bejammerden ze het verlies van hun broer. „Hij was de beste vriend die ik had," griende Schalk. „Altijd gingen we vissen," snikte Wolf. „We waren onafscheidelijk. De onbekende bleef onbewogen onder al dit luidruchtige rouwbeklag. Zwijgend liep hij achter de broers aan het kasteel in. „Haal het beste vat wijn uit de kelder, keldermeester!" beval Wolf, een ogenblik vergetend dat hij verdrietig was. „Om ons te troosten in deze moeilijke uren," voegde Schalk er haastig aan toe, terwijl hij de onbekende aankeek. De wijn kwam en de twee broers lieten zich de grootste glazen voorzetten die in het slot te vinden waren. Toen voelde de vreemdeling in de zak van zijn mantel en wierp een munt op tafel. „Ik ben de notaris," zei hij onbewogen, „en dit is uw erfdeel." Hij wees op de munt. „Eén hertengulden?" vroeg Schalk. De twee broers keken elkaar verbijsterd aan. „Wat heeft dit te betekenen?" wilde Wolf weten. De notaris overhandigde een goed verzegeld perkament, waarin Kuno alle beledigingen en pesterijen had opgetekend, die zijn broers hem tijdens zijn leven hadden aangedaan. Toen verbrak de notaris het zegel van het testament en las de bepalingen voor. Al zijn bezittingen, op het halssnoer van zijn moeder na, had Kuno verkocht aan de staat Gartenberg voor het luttele bedrag van... één hertengulden, die hij nu aan zijn stiefbroers naliet. Van de opbrengst van het halssnoer moest een armenhuis gebouwd worden in Balingen, een klein dorp aan de voet van de Hertenberg. Langzaam begon het tot de broers door te dringen dat het bittere ernst was. Tandenknarsend bestudeerden ze het testament. Veel konden ze er niet tegen beginnen, de staat Gartenberg was veel te machtig. Alles waar ze op gerekend hadden, de mooie velden en akkers, het dorpje Balingen, de mooie visvijver, alles ging aan hun neus voorbij. Kuno had wraak genomen. Eén enkele hertengulden bedroeg de hele erfenis. Hoe moesten Wolf en Schalk nu hun schuldeisers tevreden stellen? Zonder een woord te zeggen beende Wolf het vertrek uit. „Hela! Wacht!" riep Schalk, hem achterna rennend. „Wat is er?" „Wat doen we met die hertengulden?" wilde Schalk weten. „Eerlijk delen!" Nu hij arm was telde elke stuiver voor hem. „Zullen we erom dobbelen?" stelde Wolf voor. „Of zullen we hem verdrinken?" Aangezien Wolf altijd won met dobbelen koos Schalk het laatste. In Balingen stegen ze af voor een herberg. „Hier hebben ze goede wijn," zei Schalk deskundig. „De keizer drinkt hem niet beter." Ze bestelden een kan wijn en dronken hem tot de laatste druppel leeg. Toen stond Wolf op en wierp de hertengulden op tafel. „Hier, dat zal wel genoeg zijn," zei hij tegen de waard. Deze nam het muntstuk en bekeek het van alle kanten. „Dit is een hertengulden, heren," zei hij en gaf de munt terug. „Nou en?" vroeg Schalk. „Dat is toch goed geld?" „Niet meer," antwoordde de waard hoofdschuddend. „Sinds gisteren hoort Balingen bij Gartenberg. U moet hier nu met Gartenbergs geld betalen. Hertengulden zijn niets meer waard." Verbluft keken de broers elkaar aan. Ze keerden hun zakken om, maar vonden niets van enige waarde. Ze beloofden de waard dat ze de volgende dag zouden terugkomen met goed geld en verlieten de herberg. Zwijgend reden ze naar huis. „Het is toch uitgekomen wat die oude vrouw voorspeld heeft," zei Wolf ineens. „Voor ons is 'n hertengulden niks meer waard. Het was ons hele bezit en we konden er niet eens een kan wijn voor kopen." „Onzin! Vertel mij wat!" snoof Schalk, die steeds meer op het Slechte Weer van Zollern begon te lijken. Nijdig op zichzelf en de hele wereld keerden ze terug naar kasteel Zollern waar de schuldeisers hen opwachtten en een lange gevangenisstraf hen wachtte.

EINDE

Het edelhert

door Theo Schildkamp

Edelherten komen in ons land alleen nog hier en daar op de Veluwe voor. Alleen de mannetjes dragen een gewei. Ze gebruiken het om in 't najaar met elkaar te vechten om de vrouwtjes. Dat kan er ruig aan toe gaan. Regelmatig worden dode herten gevonden waarvan de geweien in elkaar verstrengeld zijn. Maar meestal lopen de duels goed af. Het sterkste hert verzamelt een groep vrouwtjes om zich heen.

Buiten de bronsttijd willen de mannetjes en de vrouwtjes weinig van elkaar weten. De stieren vormen losse groepen. Grote, oude mannetjes zwerven in hun eentje door de bossen. De hinden verzamelen zich in roedels "kaalwild".

Het edelhert is ons grootste inheemse zoogdier. Er zijn nog steeds mensen die ree en hert met elkaar verwarren. Nou, zet ze maar eens bij elkaar. Het hert is veel groter en sterker en draagt een krachtig gewei. Dit gewei kan wel veertien stangen hebben. We noemen zo'n hert dan een veertien-ender. Het hert dat hier is afgebeeld is een twaalf-ender. Evenmin als de stippen van 'n lieveheersbeestje diens leeftijd verraden, vertelt het aantal stangen van 'n hertegewei iets over de ouderdom van zijn drager. Het edelhert is voornamelijk 'n nachtdier. Overdag ligt het rustig te herkauwen. Het leeft van gras, kruiden, bladeren, knollen, wortels, kastanjes, eikels en in de winter ook van boombast. Waar 't ook van houdt, is lekker in de modder rollen.

Willie Wortel
Brrrr... wat is 't koud! Ik zou best 'n kop warme koffie lusten!
D-4605

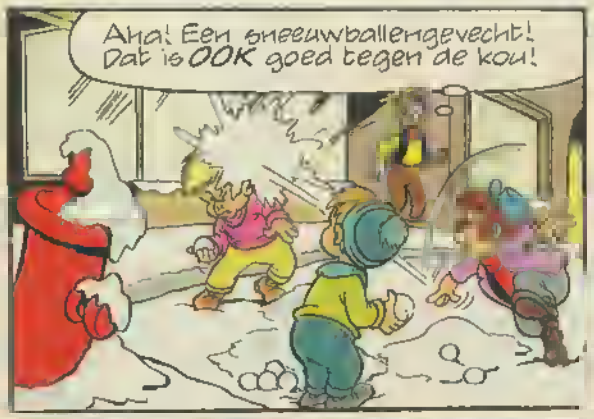
Aha! Een sneeuwballengevecht! Dat is OOK goed tegen de kou!

Ik weet nog dat ik als kind dol was op sneeuwballenge-vechten!

We gooiden altijd ...OEF!
SPLAT!

Aha! Jullie zoeken 'n tegenstander! Pas op, ik ben ex-kampioen sneeuwballen gooien!

Alsjeblieft! Pak aan! Ik kan nog net zo goed richten als vroeger!
HA!HA!

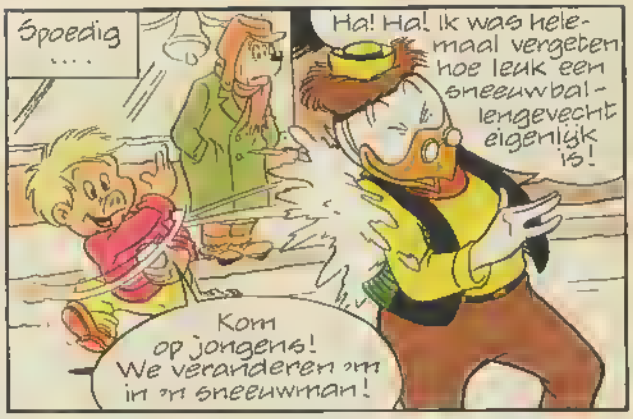
Spoedig ....
Ha! Ha! Ik was helemaal vergeten hoe leuk een sneeuwbalengevecht eigenlijk is!
Kom op jongens! We veranderen 'm in 'n sneeuwman!

Ai! Oei! PFFF! Ho: Stop! Oeps! Dit is niet eerlijk!
SPLATSJ!

Al gauw....
Oei! Tegen zo'n overmacht kan ik niet op! Ik neem de benen!

Jammer dat ie weggaat! Het was net zo leuk!
Nou! Ik wilde dat alle volwassenen zo waren!

Even later...
Tjonge! Wat een pret! Het waren alleen wat te veel kinderen om echt tegenstand te kunnen bieden!

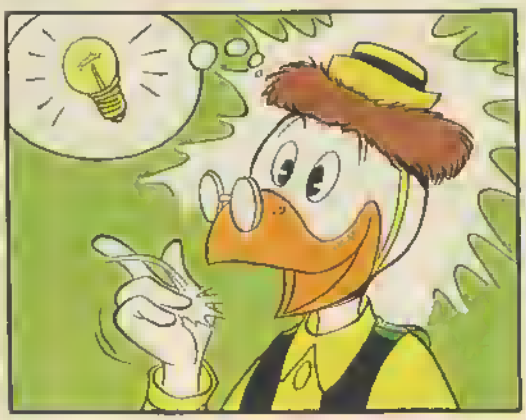

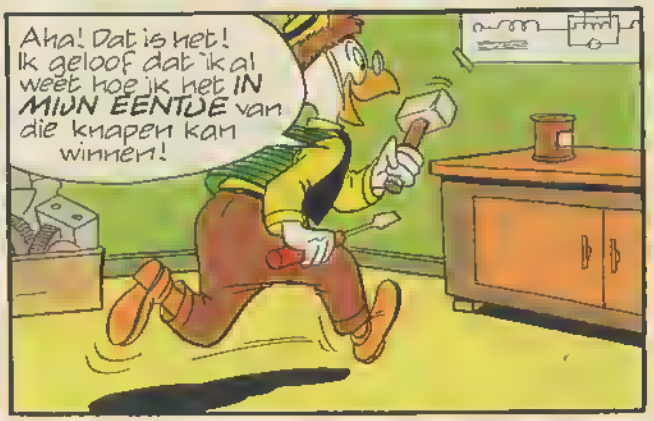
Aha! Dat is het! Ik geloof dat ik al weet hoe ik het IN MIJN EENTJE van die knapen kan winnen!

KLAP!

Een uurtje later....
Zie zo! Dat ziet er goed uit! Nog 'n paar schroefjes en het gevecht kan weer beginnen!

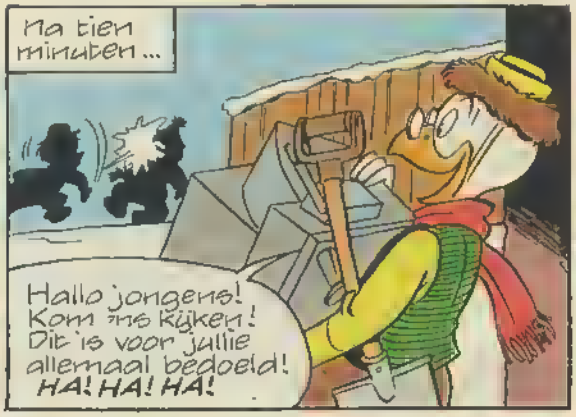
Na tien minuten...
Hallo jongens! Kom 'ns kijken! Dit is voor jullie allemaal bedoeld! HA! HA! HA!

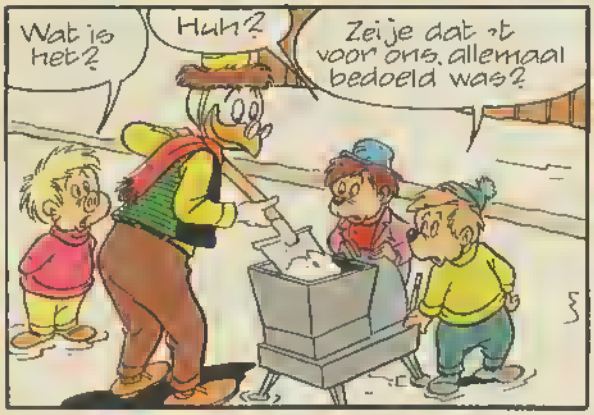
Wat is het?
Huh?
Zei je dat 't voor ons allemaal bedoeld was?

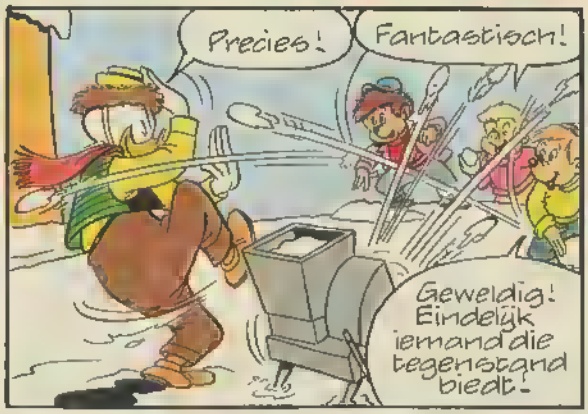
Precies!
Fantastisch!
Geweldig! Eindelijk iemand die tegenstand biedt!

Oef! Het blijft vermoeiend! Maar de kinderen hebben in ieder geval plezier!

Maar opeens.....
Grote Griebels! Ik ben te laat voor de raadsvergadering!

Lieve help! De burgemeester!
Au! Stop daarmee! Onmiddellijk!

Wegwezen!
Wacht maar tot ik je in mijn handen krijg, khaap! Dan zal je 'ns wat beleven!

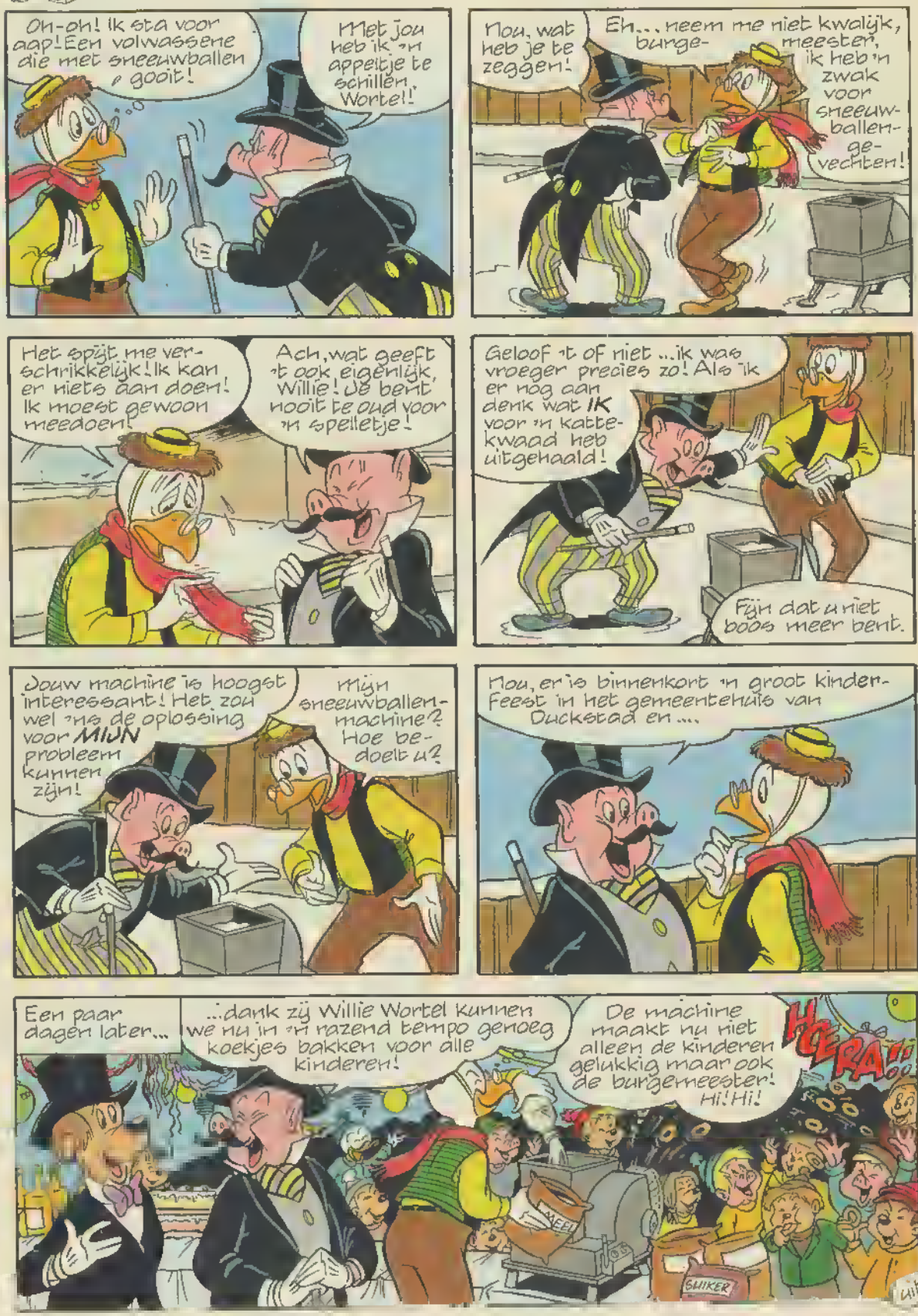
Oh-oh! Ik sta voor aap! Een volwassene die met sneeuwballen gooit!
Met jou heb ik 'n appeltje te schillen, Worte!!
Nou, wat heb je te zeggen!
Eh... neem me niet kwalijk, burge- meester, ik heb 'n zwak voor sneeuw-ballen-ge-vechten!
Het spijt me ver-schrikkelijk! Ik kan er niets aan doen! Ik moest gewoon meedoen!
Ach, wat geeft 't ook eigenlijk, Willie! Je bent nooit te oud voor 'n spelletje!
Geloof 't of niet ...ik was vroeger precies zo! Als 'k er nog aan denk wat IK voor 'n katte-kwaad heb uitgehaald!
Fijn dat u niet boos meer bent.
Jouw machine is hoogst interessant! Het zou wel 'ns de oplossing voor MIJN probleem kunnen zijn!
Mijn sneeuwballen-machine? Hoe be-doelt u?
Nou, er is binnenkort 'n groot kinder-Feest in het gemeentehuis van Duckstad en ....
Een paar dagen later...
...dank zij Willie Wortel kunnen we nu in 'n razend tempo genoeg koekjes bakken voor alle kinderen!
De machine maakt nu niet alleen de kinderen gelukkig maar ook de burgemeester! Hi! Hi!
HOERA!!
SUIKER
uit

TOM POES en het klerenkoffertje

Door het aantrekken van kleren uit het klerenkoffertje van een vreemdeling, reizen Heer Bommel en Tom Poes in de tijd terug...

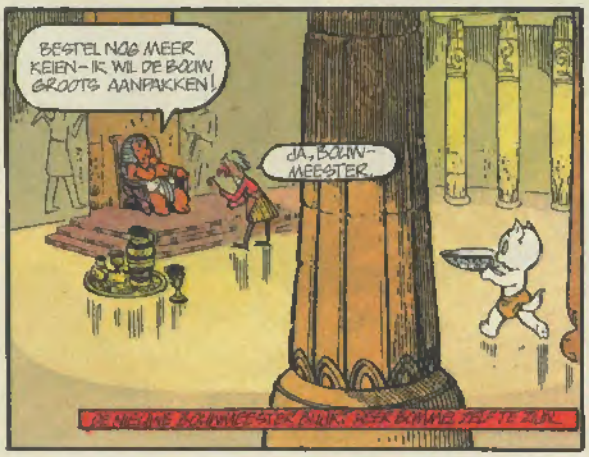

GEEN WONDER! DIE PIRAMIDE STAAT ONDERSTEBOVEN!
ONDERSTEBOVEN? ONZIN! HIJ LIJKT PRECIES OP DEZE BOUWTEKENING - LAAT JE DAT GEZEGD ZIJN!
MAAR U HOUDT DE TEKENING OP Z'N KOP!
ACH WAT! EH... HUH? OP Z'N KOP? M-M-MAAR...
EH... HM... EEN KLEINE VERGISSING... VANDAAR DAT DE VORIGE BOUWMEESTER ONTSLAGEN IS...
EH... EN WIE IS DAT?
IS MIJN PIRAMIDE HERSTELD? OF IS DE NIEUWE BOUWMEESTER NET ZO'N BROODELAAR ALS ZIJN VOORGANGER?
DE RECHTVAARDIGE FARAO THOTHMATH IX.

©MARTEN TOONDER

WORDT VERVOLGD

de Boze Wolf

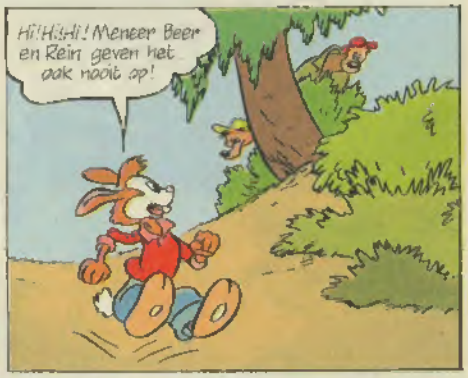

Abonnementsprijs: f 1,50 per week of f 19,50 per kwartaal (13 nrs.) Losse nummers f 1,75, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: Postabonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling met hem regelen. De bladenman kan tevens zorgen voor de toezending van een acceptgirokaart.
Voor postabonnees: Medianet B.V., Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Bellen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V., Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door Medianet B.V., klantenservice (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernstraat 585, 1082 LD Amsterdam/ Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345, Tariefkaart no. 21.
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.